

altenpflege.de Edition

Trumpi vadovėliai slaugos mokymui - dėmesys senelių slaugai

Theo Ahrens

Stebėjimas gyvybinių požymių

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Bibliografinė informacija

Theo Ahrens – Trumpa biografija

Theo Ahrens, gimęs 1979 m. netoli Miuncheno, yra slaugos profesijų mokytojas ir aktyvus slaugos pedagogas. Po savanoriškų socialinių metų ligoninėje jis baigė sveikatos priežiūros ir slaugos mokymo programą ir įgijo vertingos profesinės patirties intensyviosios terapijos skyriuje. Vedamas troškimo perduoti žinias, jis studijavo slaugos pedagogiką ir nuo 2009 m. pradėjo dirbti mokytoju specialiojoje mokykloje Miunchene. Theo garsėja savo praktišku ir empatišku dėstymu, per kurį jis rengia būsimus slaugytojus jų sudėtingai profesijai. Asmeniniame gyvenime jis gyvena Berlyne su žmona ir dviem vaikais bei savanoriauja siekdamas geresnių sąlygų slaugos mokymo srityje.

Ši trumpa mokomoji knyga buvo sukurta remiantis jo dėstymo planų medžiaga, panaudojant dirbtinį intelektą. Vertimas atliktas automatiškai.

Leidėjas [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)

Kaina DE/AT: 3,90 € CH: 5 Fr

Copyright 2024 [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)

Pastabas ir pasiūlymus siųsti adresu team@altenpflege.de.

1/1-2412181523

Turinys

1 Bendroji informacija apie gyvybinių ženklų stebėjimą	4
2 Pagrindinės žinios apie gyvybinius rodiklius	5
2.1 Gyvybinių požymių apibrėžimas ir reikšmė	5
2.2 Kokie gyvybiniai požymiai stebimi	5
2.3 Norminės gyvybinių ženklų vertės ir jų priklausomybė nuo amžiaus	6
2.4 Gyvybinių požymių nukrypimai ir jų reikšmė	7
3 Pulsas (širdies ritmas) ir širdies ritmo dažnis	8
3.1 Pulsas: apibrėžimas ir matavimo metodai	8
3.2 Pulsas: normos ir nukrypimai	8
3.3 Širdies ritmo stebėjimas	9
3.4 Veiksniai, darantys įtaką pulsui	9
3.5 Pulso rodmenų dokumentavimas ir interpretavimas	10
4 Kraujo spaudimo matavimas ir stebėjimas	12
4.1 Kraujo spaudimo apibrėžimas ir reikšmė	12
4.2 Kraujo spaudimo matavimo metodai	12
4.3 Kraujo spaudimo normos ir nukrypimai	13
4.4 Veiksniai, darantys įtaką kraujospūdžiui	14
4.5 Priemonės pakitus kraujospūdžio reikšmėms	14
4.6 Kraujo spaudimo matavimo dokumentavimas ir interpretavimas	15
5 Kvėpavimas (respiracija) stebėti	16
5.1 Apsaugos stebėjimo apibrėžimas ir reikšmė	16
5.2 Kvėpavimo dažnio matavimo metodai ir kvėpavimo stebėjimas	16
5.3 Kvėpavimo dažnio normos ir nukrypimai	17
5.4 Kvėpavimo kokybės stebėjimas	18
5.5 Veiksniai, įtakojantys kvėpavimą	19
5.6 Priemonės kvėpavimo sutrikimų atvejais	19
5.7 Dokumentacija ir kvėpavimo stebėjimo interpretavimas	20
6 Kūno temperatūros matavimas ir stebėjimas	22
6.1 Kūno temperatūros reikšmė	22
6.2 Temperatūros matavimo metodai	22
6.3 Normali kūno temperatūros rodikliai ir nukrypimai	23
6.4 Kūno temperatūros įtakos veiksniai	24
6.5 Priemonės karščiavimo ir hipotermijos atvejais	24
6.6 Temperatūros matavimo dokumentavimas ir interpretavimas	25
7 Deguonies prisotinimo (SpO2) matavimas ir stebėjimas	27
7.1 Deguonies prisotinimo svarba	27
7.2 Deguonies prisotinimo matavimo metodai	27
7.3 Deguonies prisotinimo normos ir nukrypimai	28
7.4 Veiksniai, lemiantys deguonies prisotinimą	28
7.5 Priemonės deguonies trūkumui pašalinti	29
7.6 Dokumentacija ir deguonies prisotinimo interpretacija	30
8 Sąmonės būklės stebėjimas	31
8.1 Sąmonės būklės apibrėžimas ir reikšmė	31
8.2 Stebėjimas ir vertinimas sąmonės būklės	31
8.3 Sąmonės būklės vertinimo metodai	32
8.4 Veiksniai, darantys įtaką sąmonės būklei	32
8.5 Priemonės sąmonės sutrikimų atvejais	33
8.6 Dokumentavimas ir sąmoningumo stebėjimo interpretavimas	34
9 Metodai ir priemonės gyvybiniams požymiams matuoti	35
9.1 Analoginiai ir skaitmeniniai matavimo prietaisai	35
9.2 Priemonės matavimui	36
9.3 Matavimo prietaisų naudojimas ir priežiūra	37
9.4 Klaidų šaltiniai matuojant gyvybinius požymius ir kaip jų išvengti	38
10 Bendravimas ir gyvybinių požymių dokumentacija	40
10.1 Dokumentacijos svarba	40
10.2 Dokumentacijos formos	40
10.3 Bendravimas apie pastebėjimus su slaugos specialistais ir gydytojais	41
10.4 Ataskaitų teikimas ir pamainų perdavimas slaugos srityje	42
11 Etiniai ir teisiniai gyvybinių požymių stebėjimo aspektai	43
11.1 Pacientų autonomija ir sutikimas stebėjimui	43
11.2 Elgesys su neįprastomis vertėmis ir neatidėliotinos pagalbos priemonės	43
11.3 Profesinė atsakomybė ir rūpestingumo pareiga slaugytojams	44
11.4 Teisiniai reikalavimai gyvybinių požymių dokumentavimui	45
12 Praktiniai pavyzdžiai ir atvejų analizės	46
12.1 Praktiniai pavyzdžiai, kaip stebėti vyresnio amžiaus žmonių gyvybinius požymius	46
12.2 Atvejų analizės apie gyvybinių požymių pokyčius	47
12.3 Priemonės analizė nenormalių gyvybinių požymių atvejais	48

1 Bendroji informacija apie gyvybinių ženklų stebėjimą

Gyvybiškai svarbių požymių stebėjimas yra labai svarbus slaugant senyvo amžiaus žmones. Gyvybiškai svarbūs požymiai suteikia pagrindinę informaciją apie pagyvenusių žmonių sveikatos būklę ir gyvybines funkcijas. Reguliarus stebėjimas leidžia anksti nustatyti sveikatos pokyčius ir galimus pavojus.

Gyvybiškai svarbių požymių stebėjimo tikslai yra anomalijų nustatymas, pagalba diagnozuojant, gydymo veiksmingumo tikrinimas ir gyventojų saugumo užtikrinimas. Objektvūs sveikatos būklės supratimas leidžia geriau planuoti ir pritaikyti individualią priežiūrą.

Stebėjimo užduotys apima sistemingą tokių rodiklių kaip kraujo spaudimas, pulso dažnis, kvėpavimo dažnis ir kūno temperatūra rinkimą, interpretavimą ir dokumentavimą. Šios užduotys reikalauja tikslumo ir kruopštumo, nes menkiausi pokyčiai gali rodyti rimtas sveikatos problemas.

Slaugytojai prisiima didelę profesinę atsakomybę. Jie privalo nuolat stebėti gyvybiškai svarbius požymius ir nedelsdami reaguoti į nukrypimus. Tai apima skubų pranešimą vadovams arba gydytojams ir, jei reikia, atitinkamų priemonių taikymą. Atsakomybė taip pat apima techninių žinių naudojantis stebėjimo įranga turėjimą ir naujausių slaugos gairių laikymąsi.

Slaugytojai turi elgtis etiškai ir profesionaliai, siekdami užtikrinti aukščiausią gyventojų priežiūros standartą. Jie turėtų reguliariai dalyvauti kvalifikacijos kėlimo kursuose, kad išplėtotų savo žinias ir būtų pasirengę naujausiems gyvybiškai svarbių požymių stebėjimo pokyčiams. Tvarus aukštos priežiūros kokybės užtikrinimas išlieka svarbiu profesinės atsakomybės aspektu.

2 Pagrindinės žinios apie gyvybinius rodiklius

2.1 Gyvybinių požymių apibrėžimas ir reikšmė

Gyvybiniai požymiai yra išmatuojami fiziologiniai parametrai, kurie suteikia informaciją apie žmogaus sveikatos būklę. Jie tarnauja kaip pagrindiniai gyvybiškai svarbių kūno funkcijų indikatoriai.

Svarbiausi gyvybiniai požymiai yra pulsas, kraujospūdis, kvėpavimas, kūno temperatūra ir deguonies prisotinimas. Sąrašą dažnai papildo ir sąmonės būklė, kuri taip pat suteikia svarbios informacijos vertinant sveikatos būklę.

Šių požymių stebėjimas leidžia anksti nustatyti sveikatos būklės pokyčius. Reguliarus stebėjimas padeda identifikuoti ūmius pablogėjimus arba lėtines vystymosi tendencijas, todėl galima imtis savalaikių ir tinkamų terapinių priemonių.

Senelių priežiūros kontekste gyvybiniai požymiai yra ypač svarbūs. Vyresni žmonės yra labiau linkę į sveikatos svyravimus, o teisinga gyvybinių požymių interpretacija gali būti lemiamą jų gerovei ir stabilumui. Tikslus stebėjimas padeda slaugėms sumažinti sveikatos rizikas ir gerinti slaugomų žmonių gyvenimo kokybę.

Kad slaugos darbuotojai galėtų patikimai įvertinti globotinių sveikatos būklę ir į ją reaguoti, būtina turėti pagrįstą supratimą apie gyvybinius požymius ir jų sąveikas. Interpretacija reikalauja tiek teorinių žinių, tiek praktinės patirties.

Apskritai gyvybiniai požymiai yra nepakeičiamas įrankis senelių priežiūroje, kuris žymiai įtakoja sveikatos ir priežiūros procesą. Jų svarba slypi ne tik kūno konstitucijos reprezentavime, bet ir jų vaidmenyje visapusiškos priežiūros kontekste. Prevenciniai, diagnostiniai ir terapiniai sprendimai dažnai remiasi informacija, gauta stebint gyvybinius požymius.

2.2 Kokie gyvybiniai požymiai stebimi

Stebimi gyvybiniai požymiai apima pulsą, kraujospūdį, kvėpavimą, kūno temperatūrą, deguonies saturaciją ir sąmonės būklę

Pulsas atspindi širdies dažnį ir ritmą. Jis suteikia informacijos apie širdies sveikatą ir kraujotakos būklę. Paprastai pulsas matuojamas radialinėje, brachialinėje arba miego arterijoje.

Kraujospūdis susideda iš sistolinės ir diastolinės reikšmių. Šios reikšmės parodo spaudimo santykius arterijose širdies susitraukimo ir atsipalaidavimo fazės metu. Nukrypimai gali nurodyti kraujotakos problemas arba organų apkrovą.

Kvėpavimas apima kvėpavimo dažnį ir kokybę. Dažnio arba kokybės pokyčiai dažnai yra pirmieji respiracinių problemų arba medžiagų apykaitos pokyčių požymiai.

Kūno temperatūra yra termoreguliacinio būklės rodiklis ir gali nurodyti infekcijos ar kitus patologinius būkles. Matavimai paprastai atliekami oraliniu, aksiliniu arba rektaliniu būdu.

Degunies saturacija nurodo su deguonimi prisotinto hemoglobino dalį. Mažos reikšmės gali nurodyti kvėpavimo takų obstrukcijas, širdies problemas arba ventiliacijos trūkumus.

Sąmonės būklė atspindi kognityvinę ir neurologinę funkciją. Orientacijos, budrumo ar reakcijos gebėjimo pokyčiai reikalauja neatidėliotino įvertinimo ir gali nurodyti neurologines ar sistemines avarines situacijas.

Reguliarus šių gyvybinių požymių stebėjimas suteikia svarbią informaciją apie vyresnio amžiaus žmonių priežiūrą ir padeda priimti sprendimus dėl būtinų priežiūros ar medicininių priemonių

2.3 Norminės gyvybinių ženklų vertės ir jų priklausomybė nuo amžiaus

Pulso dažnis, kraujospūdis, kvėpavimo dažnis, kūno temperatūra, deguonies prisotinimas ir sąmonės būklė skiriasi priklausomai nuo amžiaus grupės, ir tai yra labai svarbu prižiūrint vyresnio amžiaus žmones.

Pulso dažnis: Paprastai normali širdies frekvencija sveikiems suaugusiems yra tarp 60 ir 100 dūžių per minutę. Tačiau vyresnio amžiaus žmonių ramybės frekvencija dėl sumažėjusio fizinio aktyvumo, vaistų ar fiziologinių pokyčių širdies ir kraujagyslių sistemoje dažnai gali būti mažesnė. Visgi, ramybėje ji neturėtų nuolat būti žemesnė nei 60 dūžių per minutę.

Kraujospūdis: Normalus suaugusiųjų kraujospūdis laikomas maždaug 120/80 mmHg. Vyresnio amžiaus žmonėms normos dažnai šiek tiek padidėja dėl kraujagyslių pokyčių. Sistolinio kraujospūdžio vertės tarp 120 ir 139 mmHg ir diastolinio spaudimo vertės tarp 80 ir 89 mmHg dažnai laikomos dar priimtinais, priklausomai nuo individualios sveikatos būklės.

Kvėpavimo dažnis: Normalus kvėpavimo dažnis suaugusiems yra nuo 12 iki 20 kartų per minutę. Senatvėje kvėpavimo dažnis gali kisti, tačiau dažnai lieka nurodytame intervale. Ryškūs nukrypimai gali reikšti kvėpavimo ar medžiagų apykaitos problemas.

Kūno temperatūra: Sveikų suaugusiųjų normali kūno temperatūra yra apie 36,1 iki 37,2 laipsnių Celsijaus. Senatvėje vidutinė kūno temperatūra gali šiek tiek būti žemesnė. Svarbu stebėti net nedidelius nukrypimus, nes jie gali reikšti patologines būkles.

Degunies prisotinimas (SpO2): Normos yra 95-100% sveikiems suaugusiems. Vyresnio amžiaus žmonėms ji dėl plaučių ligų ar širdies problemų gali būti mažesnė. Vertės žemiau 92% reikalauja ypatingo dėmesio ir dažnai medicininio ištyrimo.

Sąmonės būklė: Pokyčiai atpažįstami ne pagal tikslus rodiklius, o stebimas elgesio ar reakcijos gebėjimas. Vyresnio amžiaus žmonėms lėtas prisitaikymas ar pakitęs budrumas dažnai yra normalus, tačiau staigūs ar ryškūs pokyčiai reikalauja skubaus įvertinimo.

Senjorų priežiūroje svarbu suprasti šias normas individualios sveikatos būklės kontekste, kad būtų galima atpažinti nukrypimus ir adekvačiai reaguoti.

2.4 Gyvybinių požymių nukrypimai ir jų reikšmė

Esant gyvybinių požymių nukrypimų, svarbu tiksliai nustatyti galimas sveikatos rizikas

Pulsas nukrypsta: Tachikardija, apibrėžiama kaip padidėjęs širdies susitraukimų dažnis virš 100 kartų per minutę, gali rodyti karščiavimą, stresą, širdies nepakankamumą ar anemiją. Bradikardija, širdies susitraukimų dažnis mažesnis nei 60 kartų per minutę, gali būti sukeltas vaistų, širdies ligų ar medžiagų apykaitos problemų.

Kraujo spaudimo svyravimai: Padidėjęs kraujo spaudimas (hipertenzija) didina širdies ir kraujagyslių ligų riziką ir gali būti sukeltas streso, mitybos ar genetinių veiksnių. Hipotonija gali sukelti galvos svaigimą ir apalimą, dažnai yra susijusi su tūrio trūkumu ar širdies problemomis.

Kvėpavimo anomalijos: Tachipnėja, padidėjęs kvėpavimo dažnis, rodo kvėpavimo takų ligas, skausmą ar stresą. Bradipnėja, sumažėjęs kvėpavimo dažnis, gali būti sukeltos vaistų poveikio ar neurologinių ligų. Sekli ar nereguliari kvėpavimas taip pat reikalauja nedelsiamo dėmesio.

Temperatūros pokyčiai: Karščiavimas dažnai rodo infekciją ar uždegimą, kai pakilimai virš 38°C yra reikšmingi. Hipotermija, žemesnė nei 35°C, gali rodyti aplinkos veiksnius ar medžiagų apykaitos sutrikimus ir reikalauja greito reagavimo siekiant išvengti gyvybei pavojingų būsenų.

Degonies prisotinimo svyravimai: SpO₂ mažesnė nei 92% rodo nepakankamą dujų apykaitą, dažnai sukeltą kvėpavimo takų ligų ar širdies ydų. Skubios priemonės yra būtinos, siekiant išvengti hipoksijos.

Sąmonės pokyčiai: Staigus dezorientavimas ar sumažėjęs budrumas gali rodyti neurologines problemas ar sisteminės ligas ir reikalauja skubaus įvertinimo.

Ankstyvas tokių nukrypimų atpažinimas ir valdymas yra esminis siekiant užtikrinti vyresnio amžiaus žmonių sveikatą ir gerovę

3 Pulsas (širdies ritmas) ir širdies ritmo dažnis

3.1 Pulsas: apibrėžimas ir matavimo metodai

Pulsas yra juntama slėgio banga, kuri atsiranda, kai širdis pumpuoja kraują į arterijas. Ši banga gali būti jaučiama įvairiose kūno vietose. Pulsas nurodo tiek širdies dažnį – širdies dūžių skaičių per minutę – tiek ir širdies ritmą

Rankinė metodika: Pulsą galima palpuoti rankiniu būdu, švelniai prispaudžiant pirštų galiukus prie arterijos. Dažniausiai naudojami pulso taškai yra arteria radialis (prie riešo), arteria carotis (šone prie kaklo) arba arteria brachialis (vidinėje žasto pusėje). Šiuo metodu skaičiuojamas širdies dažnis, dažniausiai per 15 sekundžių, ir tada perskaičiuojamas į minutę

Elektroninė metodika: Elektroniniai prietaisai, tokie kaip pulso oksimetrai ar elektroniniai kraujospūdžio matuokliai, gali automatiškai matuoti pulsą. Naudojami jutikliai, kurie fiksuoja dėl pulso atsirandančius kraujo tūrio pokyčius. Šis metodas suteikia tikslus ir nepertraukiamus matavimus ir yra ypač tinkamas stebėjimui ilgą laikotarpį

Matavimo metodo pasirinkimas priklauso nuo situacijos ir reikalingo tikslumo. Rankinė metodika reikalauja mokymų ir pratybų, kad būtų pasiekti patikimi rezultatai, o elektroniniai prietaisai yra lengvai naudojami, tačiau reikalauja reguliaraus veikimo patikrinimo

3.2 Pulsas: normos ir nukrypimai

Pulsas normos vertės skiriasi priklausomai nuo amžiaus ir fizinės būklės. Suaugusiųjų normalus ramybės pulsas yra tarp 60 ir 100 dūžių per minutę. Kūdikiams ir mažiems vaikams didesnis pulsas yra normalu, tuo tarpu treniruoti sportininkai dažnai turi mažesnes vertes.

Nukrypimai nuo normos apima bradikardiją ir tachikardiją. Bradikardija reiškia pulsą mažesnį nei 60 dūžių per minutę. Tai gali būti dėl geros fizinės būklės, bet taip pat dėl širdies ligų, hipotirozės arba tam tikrų vaistų vartojimo. Tachikardija reiškia pulsą virš 100 dūžių per minutę ramybės būsenoje. To priežastys gali būti fizinės pastangos, stresas, karščiavimas, dehidracija ar tokios ligos kaip širdies nepakankamumas.

Pulsas nukrypimų atpažinimas yra svarbus. Bet koks reikšmingas pokytis turi būti atidžiai dokumentuojamas ir vertinamas medicininės komandos sutikimu, siekiant nustatyti papildomų tyrimų arba gydymo priemonių būtinybę.

3.3 Širdies ritmo stebėjimas

Širdies ritmas apibūdina širdies plakimo reguliarumą. Reguliarus širdies ritmas parodo vienodą širdies plakimų seką, kai tuo tarpu neritmingas širdies ritmas rodo nukrypimus nuo šios sekos. Šios nereguliarios sekos vadinamos aritmijomis ir gali pasireikšti įvairiomis formomis.

Kruopštus širdies ritmo stebėjimas atliekamas rankiniais arba elektroniniais metodais. Rankiniu būdu širdies ritmą galima patikrinti palpuojant stambias arterijas, atkreipiant dėmesį į širdies plakimų laiko intervalą. Nereguliarumus, pavyzdžiui, papildomus ar dingusius plakimus, galima lengvai užčiuopti.

Elektroniniai prietaisai, tokie kaip EKG aparatai, siūlo išsamesnę širdies ritmo analizę. EKG (elektrokardiograma) užrašo širdies elektrinį aktyvumą ir leidžia tiksliai nustatyti bei klasifikuoti aritmijas. Šis metodas pateikia detalią informaciją apie atskirų širdies plakimų trukmę ir seką bei yra būtinas įtariant rimtus ritmo sutrikimus.

Egzistuoja keli aritmijų tipai:

- **Bradikartmijos:** Lėtėjęs širdies ritmas, dažnai susijęs su bradikardija.
- **Tachikartmijos:** Paspirtėjęs širdies ritmas, dažnai susijęs su tachikardija.
- **Ekstrasistolės:** Papildomi plakimai, atsirandantys už reguliaraus širdies ritmo ribų.
- **Prieširdžių virpėjimas:** Nereguliariai greitas pulsas, galintis sukelti nuoseklų ritmo sutrikimą.

Širdies ritmo sutrikimų atpažinimas ir diferencijavimas yra esminis. Kiekviena nustatyta nereguliari seką reikėtų dokumentuoti ir perduoti tarpdisciplininei komandai, siekiant užtikrinti tinkamą klinikinį įvertinimą ir gydymą. Ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas staiga atsirandantiems ar simptominiams aritmijoms, siekiant užkirsti kelią rimtiems širdies įvykiams. Nuolatinis stebėjimas ir sklandi komunikacija su medicinine komanda padeda laiku ir veiksmingai įsikišti.

3.4 Veiksniai, darantys įtaką pulsui

Pulsas ir širdies ritmas yra veikiami įvairių veiksnių, kuriuos slaugos praktikoje dažnai galima pastebėti. Vienas iš svarbiausių veiksnių yra fizinis aktyvumas. Fizinio krūvio metu širdies ritmas padidėja, kad raumenims būtų suteikta daugiau deguonies. Tai yra normali fiziologinė reakcija, kuri pasibaigus veiklai palaipsniui grįžta į ramybės būseną. Reguliarus treniravimasis taip pat gali lemti žemesnį ramybės pulsą, nes širdis veikia efektyviau ir per vieną dūžį pumpuoja daugiau kraujo.

Amžius taip pat labai įtakoja pulsą. Gyvenimo eigoje vyksta su amžiumi susiję širdies ir kraujagyslių sistemos pokyčiai. Naujagimiams ir mažiems vaikams būdingas didesnis pulso dažnis fiziologiškai yra normalus, o vyresniame amžiuje ramybės pulsas dažnai būna žemesnis, nors didžiausia širdies dažnio reikšmė, kuri galima pasiekti krūvio metu, linkusi mažėti.

Vaistai yra dar vienas reikšmingas veiksnys, galintis paveikti pulsą. Tam tikri vaistai, pvz., beta blokatoriai arba širdies glikozidai, mažina širdies ritmą. Kiti vaistai, pavyzdžiui, skydliaukės hormonai arba simpatomimetikai, gali sukelti pulso padidėjimą. Todėl yra labai svarbu, interpretuojant pulso reikšmes, atsižvelgti į paciento medikamentų planą.

Be to, kiti veiksniai, tokie kaip stresas, emocinis susijaudinimas, karščiavimas, kraujo netekimas ir dehidratacija, gali padidinti širdies ritmą. Streso ir emocinio susijaudinimo metu išskiriamas adrenalinas ir kiti streso hormonai, kurie verčia širdį plakti greičiau. Karščiavimas ir infekcijos gali paspartinti pulsą, nes širdis bando palaikyti padidėjusį metabolizmą, kurį sukelia padidėjusi kūno temperatūra. Kraujo netekimas ir dehidratacija lemia tachikardiją, nes širdis turi plakti greičiau, kad kompensuotų mažesnę kraujo kiekį kraujotakoje.

Išsamus veiksmų supratimas padeda slaugytojams teisingai interpretuoti pulso pokyčius ir imtis atitinkamų veiksmų. Nuolatinis mokymas ir stebėjimas yra itin svarbūs, siekiant užtikrinti tikslų vertinimą ir intervenciją.

3.5 Pulso rodmenų dokumentavimas ir interpretavimas

Tiksli pulsų rodmenų dokumentacija yra veiksmingo širdies ir kraujagyslių pokyčių stebėjimo ir vertinimo pagrindas. Dokumentacija paprastai vykdoma nustatytais intervalais ir įtraukiama į elektronines arba rašytines slaugos bylas. Čia reikia pažymėti matavimo laiką, matuotą vertę ir galimus įtakos veiksnius. Įtakos veiksniai gali būti, pavyzdžiui, fizinė veikla arba medikamentai.

Surinkti pulsų rodmenys visada turėtų būti interpretuojami atsižvelgiant į normatyvines vertes ir individualias paciento ypatybes. Palyginimas su ankstesniais matavimais padeda identifikuoti tendencijas ir pastebėti pokyčius. Nukrypimų ar išskirtinių verčių atveju reikia ištirti priežastį. Šiuo atveju vertinama, ar priežastys yra fiziologinės, ar patologinės. Fiziologiškai, tokie veiksniai kaip fizinė įtampa gali padidinti pulso dažnį. Patologiškai gali būti ligos, pavyzdžiui, aritmijos, kaip galimos priežastys.

Patartina aptarti surinktų duomenų interpretacijas su medicinos kolegomis. Bendradarbiavimas tarpdisciplininėje komandoje yra labai svarbus, kad būtų įgyvendintos tinkamos priemonės. Dokumentacijos standartai gali skirtis priklausomai nuo įstaigos, tačiau jie turėtų būti kuo labiau standartizuoti ir lengvai suprantami.

Labai svarbu dokumentuojant atsižvelgti į galimas technines klaidų priežastis. Rankinės klaidos matavimo metu ar prietaisų techniniai trūkumai gali paveikti rezultatą. Svarbu reguliariai mokyti slaugos darbuotojus, kad būtų išvengta tokių klaidų.

7 Tai tik peržiūra

Visą knygą galite rasti <https://www.altenpflege.de> prisiregistravusiems vartotojams. Registracija ir naudojimasis yra nemokami. Kas nenori registruotis, gali pervesti mokestį, nurodytą 2 puslapyje, per Paypal į buchhaltung@factsoft.de ir nurodyti tiek knygos pavadinimą, tiek savo elektroninio pašto adresą. Tada PDF failas bus atsiųstas elektroniniu paštu.

Be nemokamos prieigos prie trumpųjų vadovėlių, registracija [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) suteikia galimybę tiesiogiai teikti paraiškas darbams. Taip pat galima paskelbti nemokamą darbo skelbimą. Tapkite ir jūs [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) bendruomenės dalimi.